

Att Spela Roll

- Folkrepubliken Kina som Supermakt

Abstract

Since the abrupt ending of the Cold Wars the international system of politics has been dominated by the unipolar United States. Leading scholars within structural realism sees this stage as just a temporary condition for various reasons. They also target China as aspirant to embody the role of a balancer against USA and pole in a bi- or multipolar system. Some even argue they are destined for superpower.

With the help of realisms definition of power I estimate U.S., China's and India's capabilities and judge their potential superpower. I then go on to connect structural realism and role theory to estimate their different statuses in the system. By collecting *superpower role conceptions*, in speeches conducted by each one of the states in the General Assembly I can determine whether the objects is performing a *superpower role* or not.

The results of the study points towards USA having the greater capabilities, but China isn't far behind, lacking in power-projection. India and China resembles each other in latent power but the latter is stronger in military capabilities. I argument that states could achieve superpower status before one possesses the capabilities needed and move on to show that that's the case with China.

Nyckelord: Kina, Realism, Rollteori, Supermakt, USA.
Antal Tecken: 60906

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Syfte	2
1.1.1	Frågeställning	2
1.2	Teori	3
1.2.1	Neorealism	3
1.2.2	Role Theory.....	7
1.3	Metod	9
1.4	Material	11
1.5	Tidigare Forskning	12
2	Potentiell Makt	13
2.1	Latenta Resurser	14
2.1.1	Geografiska Resurser	14
2.1.2	Demografiska Resurser	15
2.1.3	Ekonomiska Resurser.....	16
2.2	Militära resurser	17
2.3	Sammantagna Resurser	20
3	Tillskriven Makt	21
3.1	Ego´s Role Conception.....	23
3.1.1	Diskussion	24
4	Slutsats	25
4.1	Diskussion	25
5	Referenser	27
6	Appendix	29

1 Inledning

Sedan Sovjetunionens fall präglas det internationella politiska systemet av den unipolaritet som USA åtnjuter. För en strukturell realist är detta tillstånd det minst förutsägbara, tillförlitliga och därmed osäkra.¹ Anledningen kan vara att den dominerande makten på samma gång tar på sig alltför många uppgifter utanför sina egna gränser vilket försvagar densamma i det långa loppet. Men även om unipolären uppträder moderat och återhållsamt kommer svagare stater att oroa sig för dess framtida beteende oavsett.² Därav är unipolariteten ett kort, övergående stadium. Revisionistiska stater kommer att börja balansera emot och förr eller senare kommer systemet att övergå till den mer stabila bi- eller multipolära fördelningen. USA kan inte heller inte hindra framväxten av en balanserande makt, däremot kan man påskynda utvecklingen vilket verkar fallet. Dem anser sig agera för fred, rättvisa och välfärd, begrepp som är definierade av och för stormakter och som kan, även om intentionen är god, gå i kollision med eller skrämja andra stater med olika intressen och preferenser.³

Ledande teoretiker har pekat ut Kina som en av huvudkandidaterna till den nya stormaktsrollen. En del av neorealismens företrädare ser ett Kina som inte kan växa fredligt och fortsätter den ekonomiska utvecklingen är sannolikheten överhängande att man kommer att ingå en intensiv säkerhetstävlan länderna emellan.⁴ Jag är intresserad av att ta reda på om Kina lever upp till rollen redan nu och om man innehar de resurser som krävs.

---

¹ Begreppen 'strukturell realism' och 'neorealism' är i studien likställda med varandra.

² Waltz, *Evaluating Theories*, 1997, s. 915; Mearsheimer, *The Tragedy of Great Power*, 2001, s. 11-12.

³ Frånvaron av svåra säkerhetshot ger en större valmöjlighet vid bestämmandet av staters utrikespolitiska policy och faktorer som ideologi och moraliska värderingar kan komma att spela en roll. När koalitionen med USA och Storbritannien i spetsen invaderade Irak gick de utanför strukturen och således valde både Waltz såväl som Mearsheimer att opponera sig. Se; Waltz, *Fair Fights or Pointless Wars?*, 2004, s. 181; Mearsheimer & Walt, *An unnecessary war*, 2003, s. 50-59

⁴ Jmf; Waltz, *Structural Realism after the Cold War*, 2000, s. 32; Mearsheimer, 2001, s. 375; Mearsheimer, *Clash of the Titans*, 2005, s. 47.

1.1 Syfte

I studien kommer jag att argumentera för att det är Kina som ersatt Sovjetunionen som en ny supermakt och balanserare mot USA, detta utifrån ett neorealistiskt perspektiv. Genom att komparera tre olika staters resurser visar jag på USA och Kinas relativa jämbördighet men också gapet ner till andra stater. Vidare använder jag rollteori (*role-theory*) för att på så sätt visa de två teoriernas kompatibilitet genom att föreslå sambandet mellan potentiell och tillskriven makt. Genom att jämföra med Indien visar jag också att USA och Kina åtnjuter en speciell status i systemet, en supermaktsstatus.

1.1.1 Frågeställning

Den centrala frågeställningen blir således;

Kan Kina klassificeras som en supermakt?

1.2 Teori

”A theory is a picture, mentally formed, of a bounded realm or domain of activity [...] A theory indicated that some factors are more important than others and specifies relations among them. In reality, everything is related to everything else, and one domain cannot be separated from others. Theory isolate a realm is a precondition to developing a theory that will explain what goes on within it.”⁵

Att definiera och avgränsa ett brett ämnesområde är oundgängligt. Jag väljer att utgå från den strukturella realismen då ter sig ypperligt lämplig för att förklara längre skeenden, över lång tid genom kraftiga förenklingar. Neorealismen diskriminerar utslutande individers och staters påverkan men också faktorer såsom internationella institutioner och transnationella företag samt terrorism, ett pris man får betala i jakten på hög förklaringsgrad.⁶ Teorin är också stormakternas lära då det är dessa stater som har störst påverkan på internationell politik. Alla staters öde, stora som små, bestäms primärt av de stater med störst resurser (*capabilities*).⁷

1.2.1 Neorealism

Avsikten i för detta kapitel är att spegla den strukturella realismen genom två av de stora representanterna för skolan, Kenneth N. Waltz och John J. Mearsheimer. På så vi hoppas jag på att få fram kärnan av en teori som på senare tid kritiserats, reviderats och utvecklas till nästintill oigenkännlighet. Det är inte längre tillräckligt att blott titulera sig neorealist, det krävs en rad ställningstagande och med det följer en rejäl granskning av vad dessa antagande har för effekter för studien.

Att vara strukturell realist är att anta att det är det internationella systemet som skapar och formar staters beteende. Kenneth N. Waltz standardverk *Theory of International Politics* från 1979 revolutionerade ämnet då han lanserade

---

⁵ Waltz, *Theory of International Politics*, 1979, s. 9.

⁶ Neorealismen har fått utstå mycket kritik för att man bl.a. bortser från internationella institutioners inverkan. Waltz och Mearsheimer menar att en mellanstatlig organisation är blott så inflytelserik som stormakterna vill att den skall vara, de är ett medel för maktutövande. Strukturen på det internationella systemet formar och skapar institutioner och deras mål och mening bestäms även av strukturen. Kritiker menar att faktumet att NATO (*North Atlantic Treaty Organisation*) överlevde Sovjetunionens kollaps är ett motbevis för realismens alltför cyniska och icke uppskattande syn på internationella institutioner. Waltz menar i sin tur att NATO inte ens längre kan kalla sig en säkerhetsgaranti då dem inte kan svara på frågan, garanti mot vem? Institutioner är svåra att skapa och få i rullning men när man väl sjösatt dem får dem eget liv och skapar man en institution hittar den alltid ett syfte att fylla. Se; Waltz, 2000, s. 18-19; Mearsheimer, John J, *The False Promise of International Institutions*, s. 7.

⁷ Mearsheimer, 2001, s. 5.

strukturella förklaringar till staters beteende.⁸ John J. Mearsheimers bok *The Tragedy of Great Power Politics* publicerades 2001 och delar många av Waltz grundantagande kring neorealismen men hjälpte likväl till att blåsa nytt liv i en annars utnött teoribildning.⁹ Självfallet levererar boken också en del skiljaktigheter vilket resulterat i en uppdelning mellan Mearsheimers offensiva och Waltz defensiva realism.¹⁰ Vi skall dock börja med att fokusera på det gemensamma för de båda.

När det gäller grundantaganden om det internationella systemets struktur äger Mearsheimer samma syn om det anarkiska tillståndet då det saknar en överstatlig auktoritär. Alla stormakter äger någon form av offensiv militär resurs som kan skada eller förgöra andra stater. Stater kan aldrig vara säkra på andra staters intentioner, överlevnad är det primära målet och alla stater är rationella aktörer.¹¹ Ingen av dessa fem grundantaganden anger att en stat skulle te sig aggressiv mot andra stater men tillsammans ger dem en bild av stater som offensivt lagda och besatta av att förstärka sin egen maktposition gentemot andra stater. Efter att karvat ut dessa antaganden går Mearsheimer vidare och identifierar tre generella mönster om staters beteende till följd av systemets struktur:

Fruktan (a), stora stater har all anledning att frukta, misstänkliggöra och inte lita på andra stater. Självhjälp (*self-help*) (b), precis som för Waltz är självhjälp en grundläggande princip i staters beteende och man kan bara lita på sig själv för sin egen överlevnad. Det tredje beteendet är det som skiljer Mearsheimer och Waltz på ett distinkt vis. Mearsheimer menar att stater är ängsliga över andra staters intentioner och att insikten om att de agerar inom ett system präglad av självhjälp, och ett nollsummespel med relativ makt gör att det bästa sättet att försäkra sig om överlevnad är att vara den mäktigaste staten (c) inom samma system. Strukturens logik blir följaktligen att desto större gap det är ner till den andra staten, desto mindre är sannolikheten att den svagare staten kommer att attackera.¹²

Stora stater är maktmaximerande och gjorda för offensiv och kommer därför oavbrutet att söka efter lägen att roffa åt sig makt på bekostnad av andra stater. Säkerhet är inte längre essensen utan en konsekvens av en stats strävan efter att maktmaximera och vara ”herre på täppan”. Här i ligger den stora kontrasten mot Waltz som hävdade att stater kan uppnå en ansenlig nivå av säkerhet i det

---

⁸ Boken byggde till stora delar vidare på och reviderade Hans J. Morgenthau antaganden om realism i *Politics Among Nations: The Struggle for Power and Peaces* från 1948. Teoretikern har kallats realismens fader då han efter detta etablerade den dominerande realismen inom internationella relationer.

⁹ Det oväntat fredliga och hastiga slutet på kalla kriget ledde till att liberalister dödförklarade realismen. Neorealismen är i mångt och mycket ett barn av kalla kriget och Kenneth N. Waltz hade predikat bipolariteten som den mest stabila och uthålliga av världsordningar, något som då kom på skam. Waltz menar i sin tur att det inte var systemet för internationell politik som förändrades utan att det blott handlar om en omfördelning inom systemet. Se; Waltz, 2000, s. 39.

¹⁰ Det finns även en skola som titulerats Neoklassisk realism. Där har man sökt sig tillbaka till realismens rötter hos Machiavelli, Morgenthau och Kissinger för att förklara realismen utifrån individer och enskilda stater och alltså inte uteslutande från systemfaktorer. Skolan får inget utrymme här på grund av platsbrist. Se; *Realism as Tragedy*, 2004, s. 429-430.

¹¹ Mearsheimer, 2001, s. 30-31.

¹² Mearsheimer, 2001, s. 32-33; Mearsheimer, 2005, s. 47.

anarkiska systemet.¹³ Han har också konstaterat att makt är ett medel som är eftersträvansvärt men att i slutändan är det säkerhet och inte makt stater eftersträvar.¹⁴ Kort sagt har båda teoretiker samma mål men vitt skilda medel.

Den strukturella realismen är deskriptiv i sin karaktär då den ger förklaringar för hur och varför stormakter agerat på ett visst sätt men svarar också på hur de troligen kommer att agera i framtiden. Neorealismen är också föreskrivande i den mån att strukturen talar om hur stater bör agera för att bäst överleva i en ”farlig värld”. Den formar, knuffar, gjuter mod eller uppmuntrar stater till att göra vissa saker och för att avhålla sig från andra. Staters beteende stipuleras alltså inte av strukturen och dem är inte nödgade att agera enligt densamma. Självhjälper dem fria händer till att göra vad som helst men staten blir belönad och bestraffad beroende på vilket beteende man uppvisar.¹⁵

Under kalla kriget var USA:s och Sovjets interagerande nästan helt dominerande i den internationella politiken, men dem hämmade också varandra. Med USA som unipolär har den hämnande effekten helt gått förlorad och precis som naturen avskyr vakuum avskyr också internationell politik vakuum. När svagare stater möts obalanserad makt strävar dem efter att öka sin egen makt eller alliera sig med andra för att återställa maktbalansen (*balance of power*).¹⁶ Man förutspår att maktbalansen alltid kommer att återställas förr eller senare. Däremot finns det ingen möjlighet att säga när. Med nödvändighet är realisten bättre att ge svar på vad som kommer att hända än när. Teorin kan inte leverera tidspunkt då internationell politisk teori hanterar strukturens påverkan på stater inte hur stater kommer att reagera på samma påverkan.¹⁷ Både Waltz och Mearsheimer ser dock redan nu tendenser till balanserad och pekar ut Asien som skådeplatsen för det ofrånkomliga med Kina i huvudrollen.¹⁸

En annan punkt där de två tänkarna skiljer sig är Mearsheimers tes om att en hegemon, en stat som är mäktig nog att dominera alla andra stater i systemet, aldrig kommer att existera i den internationella politiken. Den offensiva realismen ser havets hämmande krafter oövervinnliga när det kommer till att erövra och kvarhålla territorier på distans. Istället är regional hegemoni det bästa en stat kan hoppas på och möjligen chansen att kontrollera en närliggande region, tillgänglig över land, samt hindra andra stater till hegemoni i respektive region.¹⁹

---

¹³ Waltz, 1979, s. 186-187.

¹⁴ Waltz, *The Origins of War in Neorealist Theory*, 1988, s. 616.

¹⁵ Waltz, 1997, s. 915. Mearsheimer, 2001, s. 11-12.

¹⁶ Diskussionen om motsatsen till att balansera emot unipolären (*balancing*), alltså att istället alliera sig med densamma (*bandwagoning*) bör nämnas i sammanhanget. Båda är en överlevnadsstrategi vilket man väljer är en fråga om kostnad. Den senare kräver oftast mindre ansträngning samt kostnad samtidigt som det mer än ofta ger konkreta belöningar. Har man dock resurserna är man också mer troligt en balanserare. Se; Waltz, 2000, s. 38. Men varför har ingen stat valt att träda fram och utmana unipolären USA än så länge? Några teoretiker menar att USA inte upprör känslorna tillräckligt för att sporra dem till att balansera emot. Andra menar att stater har lärt sig att maktpolitik på den internationella arenan är kostsamt och onödigt. Se Waltz, 2000, s. 30.

¹⁷ Waltz, 1979, s. 128; Waltz, 2000, s. 27.

¹⁸ Waltz, 2000, s. 17;32; Mearsheimer, 2001, s. 375; Mearsheimer, 2005, s. 47.

¹⁹ Mearsheimer, 2001, s. 40-41.

Mearsheimers syn på havet leder till att han genomgående predikar vikten av landmakt (*land power*) och armé i förhållande till flottan och flygvapnet som har en klenare inverkan på makt. De två senare är inte ämnade för att erövra landområden eller tvinga stater att göra eftergifter på sitt territorium.²⁰ Kritiker menar, och även undertecknad, att allt pekar på att territoriella erövringar i framtiden inte alls kommer att vara lika viktiga som under Napoleonkrigen och världskrigen när alla stormakter innehar kärnvapen.²¹ Men jag tillstyrker även argumentet som säger att resurser och inte vätska avgör om vattnet stoppar en global hegemon.²² Det är resurserna som är den avgörande variabeln, inte havet. Mearsheimer tenderar att underskatta den globala räckvidden (*power-projection*) och den tekniska revolution man genomgår.²³ Det finns få bevis som pekar på att den enorma utökning av flottan med direkta satsning på global räckvidd genom hangarfartyg som Kina utför enbart har med prestige att göra.²⁴

Det är dock inte hegemonbegreppet som står för genomlysning, däremot har det stor betydelse för den närbesläktade supermaktsstatusen. Med sin överskattning av hav och underskattningen av militära resurser, främst global räckvidd diskvalificerar Mearsheimer supermaktsbegreppet: "*Some scholars label the United Kingdom, France, and Germany as great powers after 1945 and classify the much more powerful Soviet Union and United States as superpowers. I do not find these labels useful*".²⁵

Begreppet i sig har ingen klar teoretisk definition men det kluster av resurser studien analyserar är essentiella.²⁶ Min definition för supermakt blir den stat som innehar tillräckliga resurser och *de facto* tror sig äga samma status som USA i det internationella systemet, alltså en korsbefrukning av potentiell och tillskriven makt. Jag kommer att gå i polemik mot Mearsheimer och visa på att Kina redan nu innehar resurserna och därutöver uppfyller rollen som supermakt. Fokus kommer inte att ligga på *hur* Kina spelar rollen, enbart *att* de spelar den.

---

²⁰ Mearsheimer, 2001, s. 87-88.

²¹ Mearsheimer har också fått ta emot mycket kritik för sin offensiva realism i övrigt, främst för sitt godtyckliga val av empiri och bristfälliga sätt att möta sina kritiker i liberalismen Se; Coogan, Review: *The Tragedy of Great Power Politics*, s. 916-917; Nincic, Miroslav, Review: *The Tragedy of Great Power Politics*, 2003, s. 239-240; Lynn-Jones, Review: *The Tragedy of Great Power Politics*, 2002, s. 365-366; Schmidt, *Realism as Tragedy*, 2004, 435-437.

²² Lynn-Jones, 2002, s. 366.

²³ Posen, *The Best Defense*, 2002, s. 122; Schmidt, 2004, s. 437.

²⁴ *The Economist*, 2007, "Coming over the Horizon", 44.

²⁵ Mearsheimer, 2001, s. 404.

²⁶ Många är dem som försökt att ge förklaring till vad supermakt egentligen är. En klassisk definition stod William Fox för som beskrev supermakten som "*a great power plus great mobility of power*" och tryckte på sjömilitärens värde något som fick honom att inräkna Storbritannien tillsammans med USA och Sovjet som supermakter efter andra världskriget. John Strachey gav ett mer komplext svar när han svarade på frågan "*What is a super-power*" 1962. En supermakt var USA och Sovjet, även om inte kärnvapenmakt är likställt med supermakt så är gapet från de två till nästa stat oerhört stort. Strachey menade att ingen kan ge en exakt definition på supermakt men alla känner igen en när man ser en. Burns menar i sin tur att supermakt mer är ett egennamn än ett teoretiskt begrepp. Se; Westerlund, 1987, s. 25; Mearsheimer, 2001, s. 404.

Med neorealismen följer en hanterbar och väldefinierad syn på makt. Makt är lika med resurser, militära resurser, något vi får anledning att återkomma till. Men att bara räkna Kinesiska och Amerikanska stridsspetsar och dra slutsatser utifrån det vore minst sagt skissartat. Genom att få till stånd en grovkornig jämförelse mellan de båda staternas potentiella makt är bara halva poängen vunnen. Istället vill jag komplicera bilden genom att betona skillnaden mellan potentiell makt och reell makt. Makt kan också definieras som: "*A has power over B to the extent that [A] can get B to do something that B would not otherwise do*".²⁷

Svaret om staterna även transformerar makt i termer av resurser till tillskriven makt får vi istället genom att titta på deras uppfattning av sig själv. Både förmågan att mobilisera den potentiella makten men också att bevaka en kommunikationsprocess länder emellan med komplexa psykologiska dimensioner ingår i ett sådant koncept.²⁸

1.2.2 Role Theory

Den strukturella realismen svarar inte på alla frågor inom världspolitiken. Med dess breda ansats med långa tidsspänn och väldiga förenklingar av verkligheten samt fokus på stormakter, uppstår luckor där andra mer finkorniga teorier måste få spela en roll för att spä på förklaringsfaktorn. Dessa teorier motsäger inte neorealismen utan snarare kompletterar den. Mearsheimer skriver;

In short, offensive realism is like a powerful flashlight in a dark room: even though it cannot illuminate every nook and cranny, most of the time it is an excellent tool for navigating through the darkness.²⁹

Waltz har återkommande insisterat på att hans strukturella realism enbart är en teori om internationell politik och inte en om utrikespolitisk policy.³⁰ Rollteori kan mer eller mindre ses som en förfining eller förlängning av strukturell realism. Mindre i avseende att rollteori är studier av utrikespolitisk policy från statsnivå snarare än det systemperspektiv som Waltz erbjuder. Waltz teori är på så vis begränsad till bara det och med rollteorins hjälp kan man överbrygga de båda och ruta in utrikespolitisk policy också. Waltz förklarar inte staters handlande utan enbart dess konsekvenser då "*he is primarily concerned with the constraining effect of systemic structure upon interaction processes among states and the range of international outcomes that emerge from these interactions*".³¹ Neorealismen fokuserar på att avgränsa eller staka ut de alternativ vars konsekvenser sanktioneras av det internationella systemets struktur, men försöker inte förklara specifika följder.

---

27 Dahl, *The Concept of Power*, 1957, s. 202-203.

28 Jönsson, *Superpower: Comparing American and Soviet Foreign Policy*, 1984, s. 9.

29 Mearsheimer, 2001, s. 11.

³⁰ Waltz, *International Politics is Not Foreign Policy*, 1996, s. 54-55.

³¹ Walker, *Role Theory and Foreign Policy Analysis*, 1987, s. 67.

Att använda sig av rollteori på internationell nivå är att anta att det skulle vara bördigt att observera det beteende som är karakteristiskt för en stat på den internationella arenan på samma vis som det vore att följa en skådespelare prestationer på en teater.³² På systemnivån är det staten som helhet och som aktör man följer och det kräver förenkling. Utrikespolitisk policy är länken mellan staten och dess omgivning.

Rollkonceptet har använts flitigt genom åren i en stor mängd olika discipliner såsom antropologi, psykologi och sociologi men även statsvetenskap. Definitioner är många men konceptet förknippas oftast med en beteendepertoar som är karaktäristisk för en person inom en viss social kontext.³³

K. J. Holsti var bland pionjärerna med introducera rollkonceptet inom internationella relationer. I hans banbrytare artikel *National Role Conceptions in the Study of Foreign Policy* från 1970 kan man bland annat läsa:

“A role represents the dynamic aspect of a status. The individual is socially assigned a status and occupies it with relation to other statuses. When he puts the rights and duties which constitute the status into effect, he is performing a role.”

Man kan även finna raderna:

”a coherent set of ”norms” of behavior which are thought by those involved in the interactions being viewed, to apply to all persons who occupy [the same] position.... The concept postulates that [individuals] are aware of the norms constituting the role and consciously adapt their behaviour to the in some fashion.³⁴

Statusen ger en mer kantig estimering av en specifik stats ranking och som har eller inte har betydelse för policybildare. Roll refererar till beteende snarare än position, en stat kan statuera rollen men inte ockupera den. Vidare refererar den till ett förväntat eller lämpligt beteende och motsvarar inte det faktiska beteendet. Skillnaden mellan norm och roll är att normen ger direction medan rollen är ett knippe normer. Rollen är skapad efter alla normer som kan förknippas med en viss person som ockuperar en given position.

Egennamn som supermakter, stormakter, mikrostat, småstater behöver inte alltid indikera på hur mycket diplomatisk makt man besitter men ger åtminstone en fingervisning om deras status.³⁵ Man skall dock ha i åtanke att när det gäller internationella systemet är statusen länder emellan vagare än den i en social kontext.³⁶

---

³² Westerlund, *Superpower Roles* 1987, s. 7.

³³ Westerlund, 1987, s. 5; Holsti, *National Role Conceptions in the Study of Foreign Policy*, 1970, s. 237.

³⁴ Holsti, 1970, s. 238-239

³⁵ Holsti, 1970, s. 238; 242.

³⁶ Att rollen skulle ha en ständig inverkan på alla policybildare är problematiskt att empiriskt testa men det verkar rimligt att anta att de ansvariga är medvetna om den givna statens position och att den medvetenheten reflekterar sig i deras beteende. Holsti skriver: “For instance, ‘small’ states frequently offer mediation or peace-keeping services in conflict areas. Their lower status and level of international

För att förstå olika *national role conceptions* i olika stater måste man granska på faktorer som läge, natur-, ekonomiska och tekniska resurser. Det finns även andra faktorer men dessa underkänner jag i min neorealistiska ansats där resurser är avgörande.³⁷

När inte samstämmighet råder mellan högt värderade nationella intressen och normer för beteende inom det internationella systemet brukar den senare få stryka på foten. Det är vid sådana internationella konflikter som självdefinierade *national role conceptions* eller *ego role conception* tar övermakten mot *alters* som alltså är andra staters syn på den. Nu skall man inte underskatta *alters conception* för precis som *legal norms* styr beteende genom att säga till staten vad man måste göra, inte göra, kan göra och inte kan göra i specifika situationer. *Role performance* är själva agerandet och *role prescriptions* är istället normer och förväntningar som kulturer, samhällen, institutioner eller grupper förväntar sig av en viss position.³⁸

1.3 Metod

Undersökningar kring stora stater tenderar allt som oftast att behandla objekten såsom unika. Studierna är skräddarsydda för var och en av de olika undersökningsobjekten. Gör man jämförelser stater emellan handlar det nästan uteslutande om jämförelser inom västvärlden eller jämförelser inom övriga världen. Studier med jämförande karaktär har i mångt och mycket handlat om deras inrikespolitiska samstämmighet utan fokus på utrikespolitiken.

CPF (*comparative foreign policy*) har ofta blivit anklagad för att bara tillgodogöra sig kvantifierbara indikatorer och ignorera de som ligger dolda under ytan. Vidare har man fått utstå kritik för att använda sig av enkla faktorer för multidimensionella koncept.³⁹ Skolan har också letat efter en ny identitet och relevans sedan kalla krigets slut och med rätta då dess berättigande byggde mycket på de båda supermakterna.

Vid en komparativ studie kan man inte jämföra hursomhelst. Kriterier för likhet och olikhet måste sättas upp. Att sammanväva och uppskatta fristående variabler är ett generellt problem för den här typen av studier.⁴⁰ När det gäller resurskapitlet är det inte de exakta siffrorna som är viktiga, utan den övergripande bilden som jag vill åt. Beroende på vilken teori man sedan använder sig av får man också vägledning för vilka av resurserna som väger tyngst.

---

involvement may allow them to undertake certain tasks that would be denied by the contestants to the major powers." Se; Holsti, 1970, s. 242.

³⁷ Holsti tittar också på traditionella policys, socioekonomiska krav och olika behov uttryckta genom politiska partier, massrörelser och intressegrupper. Nationella värderingar, doktriner och ideologier public opinion och personligheten hos nyckelfigurerna bakom policyskapandet. Se; Holsti, 1970, s. 245.

³⁸ Holsti, 1970, s. 239; 244.

³⁹ Westerlund, 1987, s. 9.

⁴⁰ Jönsson, 1984, s. 90.

Som vid många komparativa studier med två undersökningsobjekt har vi många variabler men få undersökningsobjekt. Desto fler föremål för undersökningen desto tillförlitligare resultat och större möjligheter till att hantera det statistiskt. Appliceringen av rollteori i sammanhanget är ett försök att överbrygga dessa problem.

Forskningsdesignen är komparativ och är byggd kring två hypoteser. *Hypotes 1* är att Kina och USA uppvisar ett gemensamt beteende, utifrån sina resurser och sin status, i sin *role performance*, på ett identiskt eller liknande vis.

Om detta visar sig stämma överens rent empiriskt måste det även innebära att andra staters roller också visar olikheter med dessa två utpekade. *Hypotes 2* blir således att dessa två stater också visar betydande skillnader i sin *role performance* gentemot andra stater.

För att få till stånd en undersökning av ovanstående typ inleder jag med att jämföra och argumentera för att Kina och USA äger resurserna för supermaktssatus i det internationella systemet för att sedan gå vidare och jämföra deras roller. Jag väljer också ut Indien som en jämförande variabel, för att på vis komma åt min andra hypotes. Att det blir just Indien är ingen slump, landet uppvisar många likheter med Kina och har dessutom pekats ut som en potentiell supermakt.⁴¹

Studien förlitar sig till stora delar på *kvalitativ innehållsanalys*. Begreppet innehållsanalys används framförallt om ”analyser där tillvägagångssättet består i att kvantifiera, dvs. räkna förekomsten av eller mäta, vissa företeelser i texter”. Men en vanligt förekommande variant inom humaniora är alltså kvalitativ innehållsanalys som istället letar efter och lyfter ut specifika förekomster i en text.⁴² Vanliga problem med innehållsanalysen gäller validiteten då den diskriminerar det underförstådda eller dolda i texten men också tar lättviktigt på sammanhanget den producerades i. Texten kommer att erbjuda enbart det forskaren letar efter.⁴³ Lämpligt nog är det den officiella hållningen från huvudrollsinnehavarna jag är ute efter. Det är alltså fokus på hur staterna väljer att presentera sig officiellt och hur andra stater säger sig uppfatta dem.

De *superpower roles* jag eventuellt finner är tätt förknippade med de *super power roles* jag ställer upp. Vad jag empiriskt mäter är uttalande som exemplifierar rollerna urkarvade i typologin. Ett validitetsproblem kan visa sig vara precisionen eller riktigheten i rolltypologin. För att undvika sådana dilemman har jag lutat mig mycket mot redan etablerad forskning. Ett nytt problem kan då uppstå med tanke att de är utformade för kalla krigets supermakter. Det går inte att utesluta att *role conceptions* har ändrats sedan sist. Dock verkar detta högst osannolikt med tanke på typologins natur då *conceptions* är stabila och konsistenta.⁴⁴ En annan skillnad gentemot tidigare forskning är att min

---

⁴¹ *Business Week*, 2005, ”What America Must Do To Compete With ‘Chinidia’”, s. 144; *Journal of Peace Research*, 2003, ”Power Shifts and Economic Development: When Will China Overtake the USA?”, s. 661.

⁴² Bergström & Boréus, *Textens mening och makt*, 2005, s. 43.

⁴³ Bergström & Boréus, 2005, s. 76-77.

⁴⁴ Wish, 1980, s. 534.

genomgång av *conceptions* är kvalitativ, istället för kvantitativ, då jag främst vill visa på vilka roller man rör sig med och inte i vilken utsträckning. Tillsägningssättet är manuellt vilket ger fördelar vid mer komplexa tolkningar av textinnehållet samtidigt som man som forskare förlorar i termer av kvantitet.⁴⁵ Vad avser reliabiliteten har jag genomfört ett mindre blindtest som gav önskat resultat.⁴⁶

Rollteori (*Role Theory*) som sådan är lika mycket en metod som teori men har fått utstå mycket kritik för sin brist i metodologiska frågor i förmån för konceptet vilket skulle ge mindre förklaringskraft. En väg runt dessa problem är att förknippa konceptet med en teori som för med sig passande ansatser och metod.⁴⁷

Vidare gör innehållsanalysen tolkningen till en reliabilitetsfråga. Studiens är mestadels byggd på andrahandsmaterial vilket för med sig stora krav på exakthet och noggrannhet. Värderingen av materialet är kritiskt och för att uppnå hög reliabilitet krävs det en genomgång av flera källor som drar samma konklusion.

Ett annat problem med innehållsanalysen är frekvensen för hur ofta ett visst koncept eller fenomen visar sig i texten. Det problemet slipper jag till stora delar då jag främst fokuserar på förekomsten av ett specifikt *conception* och inte på frekvensen av detsamma.

1.4 Material

Materialtillgången är ofta en grundsten och av största betydelse. Den här typen av jämförande studie tenderar att få översiktlig ingång och stora delar av materialet är också av andrahandskaraktär. Mycket forskning har gjorts om USA såväl som Kina och mitt jobb blir istället att fläta samman dessa källor. För resurskapitlet har jag i stort sett uteslutande använt mig av de senaste siffrorna från CIA:s (*Central Intelligence Agency*) *World Factbook*. Att arbeta med statistik från USA:s egna underrättelsebyrå kan te sig suspekt men med tanke på informationens neutrala karaktär och att exakt precision inte är nödgad anser jag att tillförlitligheten är tillräcklig. Dessutom har de i sin tur använt sig av en rad internationellt erkända källor och erbjuder en fantastisk inblick och sammanfattning av respektive lands resurs.

Till avdelningen med militära resurser har jag i främsta rummet använt mig av *Global Security*s uppgifter då Kina är högst förtegnade om sitt försvar. Det är en ledande källa för information inom försvar, underrättelse och WMD (*Weapons of Mass Destruction*). Det är ett amerikanskt företag och därför kommer alla uppgifter även att tas med en nypa salt. Återigen är det den generella jämförelsen som står i centrum och därför är precisionen inte i fokus.

---

⁴⁵ Bergström & Boréus, 2005, s. 45.

⁴⁶ Testpersonen fick genom ett blindtest tio stycken uttalanden som man senare skulle kategorisera utifrån lika många roller. Resultatet blev 9/10 rätt.

⁴⁷ Walker, *Role Theory and Foreign Policy Analysis*, 1987, s. 2-3.

Till rollteorin har jag använt mig av de allmänna debatterna i Förenta Nationernas Generalförsamling mellan 2000-2006. Årtalen hoppas jag skall fånga upp Kina som en supermakts på gång. Rollteori passar utmärkt för organisationer såsom Förenta Nationerna eller NATO där stater tillskrivs rättigheter, göromål och specifikt ansvar utifrån sin roll i t.ex. säkerhetsrådet.⁴⁸

1.5 Tidigare Forskning

Vad undertecknad erfar har det aldrig genomförts en identisk studie. Däremot finns det en rad av liknande slag. Framförallt två av dessa studier har stått som modell för den aktuella uppsatsen.

Under Kalla Kriget var *CPF* ett populärt forskningsområde och det är också där studien tagit sitt avstamp utifrån. Christer Jönsson publicerade 1984 sin *Superpower – Comparing American and Soviet Foreign Policy* i ett försök att jämföra de båda staterna för att hitta kärnan i supermaktstatusen. Detta gör han genom att komparera resurser men också tillskriven status enligt rollteorin, han argumenterar sedan för att dessa två ger det utrikespolitiska beteendet. Slutligen jämför han de båda supermakternas faktiska utrikespolitik och kommer fram till att de båda är mycket lika. Ulf Westerlund försöker i sin *Superpower Roles – Comparative Analysis of United States and Soviet Foreign Policy* att studera supermakternas *superpower performance* i FN:s Generalförsamling mellan 1946-1980. Westerlund finner att supermakterna visade slående likheter i sina *role conceptions* men inte över hela tidsperioden. Det var framförallt mellan 1956-1968 som de uppvisade identiska roller medan den senare perioden demonstrerade en nedgång. Han visade också på att det jämförelseobjekt han valt ut saknade samma dessa *superpower role performance*.⁴⁹

Vad avser den strukturella realismen och rollteori känner jag bara till ett exempel där man försöker överbrygga de båda. I boken *Role Theory and Foreign Policy Analysis* från 1987 argumenterar Stephen G. Walker för de båda teoriernas kompatibilitet. Detta gör han förtjänstfullt men den empiriska delen lämnar mycket till övers att önska.

Ämnet har överhuvudtaget lämnats därhän sedan Sovjetunions fall och därför finns här också mycket att efterforska inom detta fält.

---

⁴⁸ Holtsi, 1970, s. 241-242

⁴⁹ Westerlund, 1987, s. 150.

2 Potentiell Makt

Waltz såväl som Mearsheimer ser makt som likställt med resurser (*capabilities*), främst militära sådana. Det är distributionen av dessa relativa resurser i det internationella systemet som bestämmer staters position.⁵⁰

Jag sluter mig till Mearsheimers uppdelning av latent makt och militär makt: statens storlek och välmående är de två viktigaste komponenterna för att generera militärmakt. Populationen är viktig då stormakter kräver stora arméer. Population storlek har också ekonomiska konsekvenser därför att det är stater med stor population som kan generera stort välmående.⁵¹ Välmående är i sin tur viktigt för att bygga en mäktig militär. Det kräver stora summor och avancerad teknologi för att utrusta, träna och modernisera en krigsmakt. Vidare kostar det enorma summor att kriga.

Mearsheimer använder GNP/GNI (*Gross National Product/Income*) som ett mått på välstånd men erkänner samtidigt att det är ett svårhanterligt verktyg på länder med olika nivåer av ekonomisk utveckling.⁵² Då Kina och Indien synbarligen inte ligger på samma nivå som USA får vi hitta andra lösningar. Teoretiker favoriserar olika resurser men det finns ofta en vedertagen klunga som ter sig grundläggande: Geografiska, Demografiska och Ekonomiska är latent resurser medan Militär makt är av överordnad betydelse för realisten.⁵³ Jag skall här nedan ge en högst generell överblick kring de tre ländernas resurser.

---

⁵⁰ Waltz, 1979, s. 82; Mearsheimer, 2001, s. 5.

⁵¹ Mearsheimer, 2001, s. 61.

⁵² Det ger en indikation på en stats allmänna tillgångar men ger inte bilden av mobiliserad rikedom eller teknologisk sofistikaion. GNP representerar marknadsvärdet av alla varor och service som en stat producerar över en specifik tid, är en funktion av både storlek och produktiviteten av en stats arbetskraft. Storleken på en stats arbetskraft är direkt relaterat till dess populationsstorlek, medan produktiviteten är kopplad till statens nivå av ekonomisk utveckling. Där är det möjligt för att två stater att ha liknande GNP men väldigt olika populationsstorlek och olika nivåer av industrialisering. En stat kan ha en svag industriell bas, men en stor population där en betydande del är anställda som farmare och den andra staten kan vara långt industrialiserad men med en liten population. Se; Mearshiemer, 2001, s. 62.

⁵³ Mearsheimer menar att vi behöver behandla latent och militär makt såsom två fristående indikatorer. Den förra kommer i andra rummet och refererar till socioekonomiska faktorer såsom staters rikedom och storleken på befolkningen som sedan ligger till grund för den militära makt. Däremot är det inte självklart att förvandlingen från latent till militär makt är blir framgångsrik, välstånd och militär makt är alltså inte likställt. Se; Mearsheimer, 2001, 55-57; Jönsson, 1984, s. 77.

2.1 Latenta Resurser

2.1.1 Geografiska Resurser

Landets storlek, position och gränser är geografiska faktorer som måste tas med i beräkningar för latent resurser.⁵⁴

<i>Källa: www.cia.gov</i>	Kina	Indien	USA
Areal:	9,596,960 kvm	3,287,590 Kvm	9,826,630 Kvm
Kustlinje:	14.500 km	7,000 km	19,924 km
Gränser:	12,034 km	22,117 km	14,103 km
Gränsländer:	Afghanistan, Burma, Indien, Kazakhstan, Nordkorea, Mongoliet, Nepal, Pakistan, Ryssland, Vietnam, m.fl.	Bangladesh, Bhutan, Burma, China, Nepal, Pakistan.	Canada, Mexico ⁵⁵

Kina och USA är till storleken nästintill lika och räknas som det tredje respektive fjärde största länderna i världen. Indien är ungefär en tredjedel så stort som de två andra. Storleken behöver inte vara en fördel, likafullt som det inte behöver vara en nackdel. Beroende av vad det är för typ av landskap kan man ha olika nytta av sin yta. När man skall försvara sitt land kan det vara en tillgång samtidigt som transport och därmed mobiliseringsproblem är en följd av en stor landareal.⁵⁶ Storleken såväl som positionen ger naturligtvis olika klimat och olika förutsättningar. Kina har ett extremt skiftande med tropiskt i söder och arktiskt i norr och det är svårt att dra några slutsatser kring det. Indien är i betydande delar fuktigt vilket missgynnar odlingen till den mån att det förkortar säsongerna. USA har det gynnsammaste klimatet ur odlingssynpunkt. Indien har nästan 50 % odlingsbar mark medan USA och Kina ligger kring 15 %, men dessa siffror skvallrar sannolikt mer om ländernas nivå av industrialisering än kring deras naturtillgångar. USA har överlägset mest kust, en faktor som är väldigt viktig för handel men även flottan och fiskerieringen. Kina har också en betydande kust liksom Indien proportionellt. Rent strategiskt är antalet, och vilka, grannländer man har, avgörande. USA gränser till två stora oceaner och har därför bara två grannstater, varav ingen av dessa hotar landet militärt eller socioekonomiskt. Kina däremot har 15 grannar varav flera, däribland Indien, Ryssland och Japan innehar

---

⁵⁴ Jönsson, 1984, s. 80.

⁵⁵ USA militära bas Guantanamo Bay hyrs ut och är egentligen en del av Kuba.

⁵⁶ Bl.a. Ryssland har genom historien försvarat sitt moderland genom att man haft möjligheten att sjunka tillbaka in djupt i landet och försvara sig centralt.

kärnvapen såväl som stora ekonomier. Indien har givetvis Kina, men även Pakistan som också dem innehar kärnvapen och som man ligger i konflikt med. Mittens rike, Kina, har genom historien utsatts flertalet ockupationer och är utsatt. USA har lättpasserade gränser mot sina grannar men har hittills aldrig blivit hotade medan Indien har varit och är i en liknande situation som Kina.⁵⁷

2.1.2 Demografiska Resurser

Vad gäller populationen är USA:s totalt underlägset, men precis som territoriell storlek behöver det inte vara av ondo. Vid en bedömning av styrkan och svagheten i en befolkningsbas måste man även ta hänsyn till befolkningens tillväxt, ålders- och könsfördelning, geografiska fördelning och utbildningsgrad.⁵⁸

<i>Källa: www.cia.gov</i>	Kina	Indien	USA
Population:	1,321,851,888	1,129,866,154	301,139,947
Befolkningsökning:	0.606%	1.606%	0.894%
Åldersfördelning:			
0-14 years:	20.4%	31.8%	20.2%
15-64 years:	71.7%	63.1%	67.2%
65 years and over	7.9%	5.1%	12.6%
Medianålder:	33.2	24.8	36.6
Läs- och skrivkunnighet⁵⁹	90.9%	59.5%	99%

Indien är den nation med mest befolkningsökning och också lägsta medianålder. Kina är den stat av de tre ovanstående som genomlidit extrema förluster av människoliv till följd av krig men man har också fått stora demografiska rubbningar till följd av sin inrikespolitik. Bara under ”det stora språnget” har man estimerat att så många som 30 miljoner kineser fick sätta livet till. Överlag har man dock genomgått positiva och stabiliserande förändringar och med bland annat en höjning av förväntad livslängd på 35 år inom loppet av 50 år. En utbyggd hälsovård och allmänt högre levnadsstandard har gynnat landet. Kina har också lägst födelsetal av de tre länderna mycket till följd av ett barnspolycyn som har fått ett enormt genomslag. Det i sig skulle gynna landet ekonomiskt men följden har blivit en klar överrepresentation av antalet födda pojkar, vilket i sin tur kan leda till social instabilitet.⁶⁰ Indien antas gå om Kina i populationen kring 2030 och under det gånga århundradet växte befolkningen till det trippa

---

⁵⁷ Vad naturliga barriärer anbelangar bortser jag från dessa då ny teknologi och utvecklingar inom transport har reducerat deras betydelse.

⁵⁸ Jönsson, 1979, s. 10; Mearsheimer, 2001, s. 61-62; Mearsheimer, 2001, 61.

⁵⁹ Andelen invånare över 15 år som kan skriva och läsa.

⁶⁰ Population Bullentin; http://findarticles.com/p/articles/mi_qa3761/is_200406/ai_n9455376, 070503.

storleken.⁶¹ Indien har det högsta barnafödandet, men också det överlägset högsta dödligheten bland de tre vilket lett till en extremt låg medianålder i landet. Trots de höga siffrorna har man minskat dödligheten med hälften på bara några få decennium. Indien lider också av samma problem, med en överrepresentation av pojkar, som Kina. USA är inte i samma ställning som Kina och Indien. I landet dör fortfarande fler i bilkrockar än i krig, befolkningen är jämnt fördelad men man har också avgjort minst antal invånare vilket är ett stort minus.⁶² Vad gäller utbildning är även här USA utan konkurrens, även om det är diskutabelt att ha läskunnighet som mått för just detta. Indien är fortfarande efter vad avser detta, men både dem och Kina har gjort enorma satsningar och tagit stora framsteg inom utbildningsväsendet.⁶³

2.1.3 Ekonomiska Resurser

Kinas förvaltning har under de senaste decennierna genomgått stora förändringar från en isolatorisk planekonomi till en relativt öppen marknadsorienterad ekonomi. Man har en växande privatsektor och är en storspelare i den ekonomiska ekonomin. På de senaste trettio åren har man upplevt en tiofaldig ökning av GDP (*Gross Domestic Product*). GDP mätt som PPP (*Purchasing Power Parity*) är Kina världens näst största ekonomi efter USA, ändå har de 130 miljoner kineser som lever i fattigdom.

Precis som Kina är Indiens ekonomi väldigt skiftande beroende på vart i landet man tittar. Det finns allt från traditionellt lantbruk och hantverk till hypermoderna industrier och en växande servicebransch som också är den största källan till den ekonomiska tillväxten man uppbär. Liksom Kina har man fortfarande mycket av sin arbetskraft i jordbruket men är också dem på väg att transformera sin ekonomi. Indien uppvisat en tillväxtgrad på 7% eller mer de senaste tio åren.⁶⁴

USA å sin sida har den största och mest teknologiskt mäktigaste ekonomin i hela världen. Ekonomin är marknadsorienterad och med stora privata ägare. Deras försprång vad avser teknologin kring datorer, medicin, flyg och militär utrustning har minskat markant, men man är fortfarande på många sätt världsledande. Senaste årens GDP-ökning är dock mycket beroende vare Irakkriget.⁶⁵

Källa: www.cia.gov
GDP - Purchasing power parity

Kina
10 biljoner dollar

Indien
4, 042 biljoner

USA
12, 98 biljoner

⁶¹ Population Bullentin; http://findarticles.com/p/articles/mi_qa3761/is_200609/ai_n17197135, 070503.

⁶² Jönsson, 1984, s. 84.

⁶³ OECD;

http://www.oecdobserver.org/news/fullstory.php/aid/1685/China%92s_economy:_A_remarkable_transformation.html, 070503.

⁶⁴ The World Fact book; <http://www.cia.gov>, 070510.

⁶⁵ The World Fact book; <http://www.cia.gov>, 070510.

GDP – Real growth rate	10,5 %	dollar 8,5 %	dollar 3,4 %
GDP – Uppdelar på sektor:	<i>Jordbruk:</i> 11,9%	<i>Jordbruk:</i> 19,9%	<i>Jordbruk:</i> 0,9%
	<i>Industri:</i> 48,1%	<i>Industri:</i> 19,3%	<i>Industri:</i> 20,4%
	<i>Service:</i> 40%	<i>Service:</i> 60,7%	<i>Service:</i> 78,6%
PPP	7,600 dollar	3,700 dollar	43,500 dollar
Arbetskraft	798 miljoner	509,3 miljoner	151,4 miljoner ⁶⁶
Arbetslöshet	4,2 % ⁶⁷	7,8 %	4,8 %
Lever under fattigdomsgränsen:	10 %	25 %	12 %
Elkonsumtion:	2,494 biljoner kWh	587,9 miljarder kWh	3,979 biljoner kWh

Det är också viktigt att som supermakt äga stora naturtillgångar, även här leder USA men både Kina och Indien har ett bra underlag. Kina med bland annat kol, järn, naturgas och vattenkraft. Indien har också stora tillgångar med kol, järn.⁶⁸ Siffrorna ovanför skvallrar ändå om USA som världsledande industriellt och eliten ekonomiskt. Kina industrialiseras i hög takt men har fortfarande 10 GDP i jordbruket tillskillnad USA:s 0,9%. Indien är idel ett utvecklingsland med 25 % av invånarna under fattigdomsgränsen och en relativt låg elkonsumtion.

2.2 Militära resurser

Alla stater är suveräna och lika, positionen eller statusen avgörs av resurser. Det är i princip omöjligt att jämföra och väga de tre staternas militära kapacitet sinsemellan. På grund av skiftande modeller och komplexa vapensystem skulle en noggrann genomgång vara lika förvirrande som förvillande. Istället kommer vi att fokusera på de tre faktorer som ansågs ge de forna supermakter dess status. Under kalla kriget var det USA:s och Sovjetunionens andra slagsförmåga (*second-strike nuclear-missile capability*), militära utgifter (inklusive forskning) samt dess globala räckvidd (*power-projection*) som särskiljde dem från andra stater. De rankades även högt på andra resurser och konventionella trupper i mån av kvalitet såväl som kvantitet, var även essentiellt.⁶⁹ En grövre jämförelse känns mer

⁶⁶ Inklusive arbetslösa

⁶⁷ Räknat i urbana områden

⁶⁸ The World Fact book; <http://www.cia.gov>, , 070510.

⁶⁹ Jönsson, *Superpower*, 1984, s. 13;78.

naturlig, framförallt då vi lever i en tid av kärnvapenhot vilket gör att begrepp som ”mer” eller ”mindre” förlorar sin betydelse. Det viktigaste är att konstatera att just nu finns det ingen stat i det internationella systemet som äger första slagsförmåga.⁷⁰

Vad avser militära utgifter ligger USA i täten även här med 4.06 % av sin GDP medan Kina uppskattas ligga kring 3,8 %, vilket är mycket med tanke på att USA för nuvarande ligger i krig. Indien ligger ett steg efter med sina 2,5%. Kina har inte bara världens näst högsta försvarsbudget. Nej, man har även den mest ökande.⁷¹ Den gick från 14, 6 miljarder dollar år 2000 till 29.9 miljarder dollar år 2005. De har även annonserat en tvåsiffrig procenthöjning nästan varje år i över ett decennium och sannolikheten är hög att det scenariot kommer att fortlöpa. Det är dels snårigt att beräkna de militära utgifter emellan, men också ännu svårare i ett land som Kina som inte är transparent som andra. De flesta analytiker pekar på att Kinas egentliga utgifter för försvaret uppgår till det trippla av det redovisade, med ett spann mellan 44 miljarder dollar till 70 miljarder dollar. Genom åren har det kommit fram att så ofta är fallet. På *Global Security* slår man fast:

The publicly disclosed figures do not include major spending for weapons research and for the purchase of foreign weapons like the destroyers China bought from Russia. Actual military spending, including the large but difficult-to-assess off-budget financing portion, could total \$65 billion, making China the second largest defence spender in the world after the United States and the largest defence spender in Asia.⁷²

Modernisering är säkerligen en delförklaring till de enorma budgetökningarna, även om de flesta utgifterna inte ingår i PLA:s (*Peoples Liberation Army*) budget. Likadant är det med importerade vapensystem som betalas ur andras fickor. PLA betalar däremot för inhemskt producerad kinesisk utrustning, vilket utgör halva moderniseringen. Forskning ingår inte, inte heller pensioner, dock löner.⁷³

I USA:s budget ingår allt och därför har man också mellan 400-500 miljarder dollar i militära utgifter.⁷⁴ Beroende på hur man räknar får man också olika svar. Räknat i köpkraftsparitet (PPP) har Kinas utgifter estimerats 188,4 miljarder dollar vilket minskar gapet något.⁷⁵ Även Indien är i full gång med att modernisera. År 2005 lade man ut 17.38 miljarder dollar totalt på försvaret. Man ligger bland de tio mest spenderande länder.⁷⁶ Räknat i PPP ligger man nära Kina med 105,8 miljarder dollar i utgifterna.⁷⁷ Det tål att upprepa att siffrorna påverkas av att USA ligger i krig samtidigt som Kinas siffror är estimeringar. I slutet av 90-

---

⁷⁰ Förstaslags förmåga är när man har möjlighet att slå ut samtliga av fiendens kärnvapenspetsar innan det attackerade landet hinner slå tillbaka.

⁷¹ The *World Fact book*; <http://www.cia.gov>, 070510.

⁷² Global Security; <http://www.globalsecurity.org/military/world/china/budget.htm>, 070508.

⁷³ Global Security; <http://www.globalsecurity.org/military/world/china/budget.htm>, 070508.

⁷⁴ Sipri; http://www.sipri.org/contents/milap/milex/mex_major_spenders.pdf, 070508.

⁷⁵ Sipri; http://www.sipri.org/contents/milap/milex/mex_major_spenders.pdf, 070508.

⁷⁶ Global Security; <http://www.globalsecurity.org/military/world/india/budget.htm>, 070510.

⁷⁷ Sipri; http://www.sipri.org/contents/milap/milex/mex_major_spenders.pdf; 070508.

talet uppskattade *Institute of Strategic Studies* att Kinas budget låg mellan 4 och 10 gånger över den officiella.⁷⁸

En stormakt behöver inte vara alldeles jämn med en annan för att attackera utan bara veta att man kan skada den andra parten signifikativt.⁷⁹ Precis som med all annan statistik kring Kina är siffrorna om deras kärnvapenarsenal svåra att mäta.⁸⁰ För närvarande innehar nio länder kärnvapen. USA, Ryssland, Frankrike, Storbritannien, China, Indien, Pakistan, Israel och Nordkorea. USA och Ryssland äger fortfarande överlägset störst kärnvapenarsenaler med 10 000 respektive 15 000 medan Kina enbart har ett par hundra. Indien beräknas ha runt kring 50 stridsspetsar.⁸¹ Andra källor talar om att Kina producerat över 2000 olika typer av kärnvapen. Oavsett har man tillsammans med sin konventionella armé har man tillräckligt för avskräcka båda former av attack jämte mot USA.⁸² Indien äger inte samma kvalitéer med sin småskaliga arsenal.

Mearsheimer menar att i en tid av kärnvapen måste stormakter ha nukleär avskräckning (*nuclear deterrent*) med andraslagsförmåga men också en mäktig armé. Han menar att det är högst osannolikt att en stat kan förskansa sig nukleär överlägsenhet, men om så var fallet skulle det bli den nya globala hegenomen.⁸³ När det gäller armén består PLA:s i dagsläget av 2,3 miljoner soldater. Om man också räknar med *Peoples Armed Police* (1,5 miljoner) och reserver (800 000) blir siffran 4,6 miljoner. Kina kan vid nödvändighet sammankalla 10 00000 organiserande militärer.⁸⁴ Med sina 1,6 miljoner soldater i tjänst ligger USA i underläge kvantitativt men det är rimligt att tro att USA:s soldater är bättre rustade. Efter USA ligger Indien med 1,3 miljoner soldater, även här är det viktigt att poängtera att även om en stor armé är essentiellt för en supermakt spelar flexibilitet och rörlighet in.⁸⁵

Detta leder oss till den sista faktorn som är global räckvidd. Kinesiska strateger har diskuterat Kinas sårbarhet vad det gäller tillträde till internationella vattenvägar. Kina har också börjar investera i sin flotta med bland annat undervattensvapen som kan utgöra en bas för en potentiell global räckvidd för att säkra vitala sjövägar.⁸⁶ Framförallt utvecklar man just nu hangarfartyg som kan placeras överallt i världen och därifrån fungerar som en bas för konventionella trupper och flygvapen.⁸⁷

---

⁷⁸ Global Security; <http://www.globalsecurity.org/military/world/china/budget.htm>, 070508.

⁷⁹ Mearsheimer, 2001, s. 5.

⁸⁰ Global Security; <http://www.globalsecurity.org/wmd/world/china/nuke.htm>, 070508.

⁸¹ The Bulletin; <http://www.thebulletin.org/minutes-to-midnight/nuclear.html>, 0705010.

⁸² Global Security; <http://www.globalsecurity.org/wmd/world/china/nuke.htm>, 070508; Insight Magazine; http://www.insightmag.com/Media/MediaManager/ChinaMissiles_0.htm, 070510.

⁸³ Mearsheimer, 2001, s. 5.

⁸⁴ Global Security ; <http://www.globalsecurity.org/military/library/report/2006/2006-prc-military-power01.htm>, 070510.

⁸⁵ Global Security; <http://www.globalsecurity.org/military/world/active-force.htm>, 070510.

⁸⁶ Global Security; <http://www.globalsecurity.org/military/library/report/2006/2006-prc-military-power.htm>, 070510.

⁸⁷ *The Economist*, 2007, "Coming over the Horizon", 44.

2.3 Sammantagna Resurser

Som jag tidigare nämnt finns det en rad utmaningar vid sammanvägningen av oberoende variabler och rangordna dem sinsemellan samt bedöma interaktionen. Neorealismen sätter dock fokus på det militära resurserna vilket ger fin vägledning.

Det är ingen tvekan om att USA har det bästa geografiska läget av de tre. Framförallt med gränser och kustlinje. Storleksmässigt är man större än de andra två staterna men Kina är bara snäppet under. Demografiskt är det däremot mer svårbedömt. Kina och Indien har en enorm population och en bra grogrund för rikedom och en mäktig armé. Samtidigt kan politik som hindrar populationsökningar ge stora åldersskillnader inom länderna. Mer pension innebär mindre militärbudget och likadant blir det satsningar med sjukvård och utbildning, något som kan sätta käpp i hjulet på ett underutvecklat Indien. Ländernas elkonsumention visar på om att Kina är mer industrialiserat än Indien, siffrorna för hur GDP (per sektor) skvallrar om samma mönster. USA är fortfarande världsledande men med en tillväxtstakt på 10,5 % är Kina definitivt en ekonomisk supermakt. Indien och Kina visar trots allt på en bra stabila latent resurser för att iklä sig rollen som supermakt. Kina har med en högre industrialiseringstakt också ett stort försprång.

Det råder heller inga tvivel om att USA är militärt dominant i dagens världsordning. Indien har en stor armé med stora utgifter och innehar en kärnvapenarsenal men är långt ifrån supermaktsstatus med brister i global räckvidd och andraslagsförmåga.⁸⁸ Kina däremot har omvandlat sin enorma population och relativa rikedom till en stor armé med en ökande militär budget, en kärnvapenarsenal som innehar andraslagsförmåga och inom de närmaste åren kommer man också att äga global räckvidd, något som skulle ge dem supermaktsstatus.

Kina besitter trots allt inte tillräckliga resurser just i detta nu för att tituleras supermakt ur ett realistiskt perspektiv. Så vad är då poängen med att undersöka om dem uppfattas, av sig själv och andra, som en sådan? Realismen har fått kritik för sin alltför starka fokus på militära resurser och likställa resurser med makt. Resursinnehav och verkligt maktutövande är problematisk.⁸⁹ Sovjet gick från regional till global räckvidd under Kruschchevs era och uppnådde då supermaktsstatus enligt realismen. Men rollteoretiker har visat att de åtnjöt supermaktsstatusen redan efter andra världskriget. Detta trots att Sovjet ekonomiska resurser och geografiska situation var vida underlägsen den amerikanska under hela kalla kriget.⁹⁰

---

⁸⁸ Global Security; <http://www.globalsecurity.org/wmd/world/india/missile.htm>, 070510.

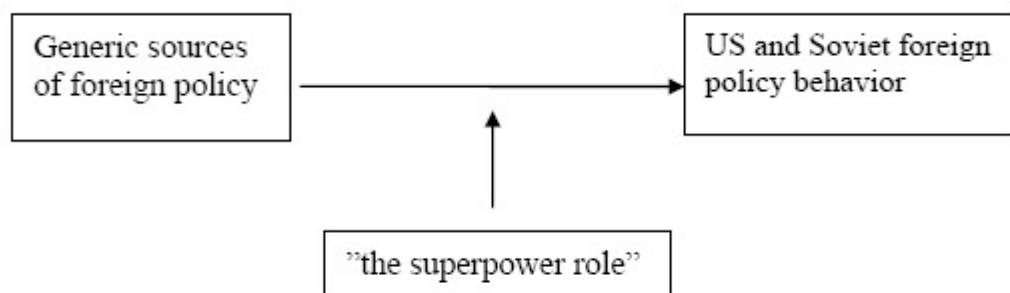
⁸⁹ Jönsson, *Vad bestämmer Supermakternas Utrikespolitiska Agerande?*, 1979, s. 8.

⁹⁰ Jönsson, 1984, s. 87.

3 Tillskriven Makt

Att prata i termer av supermakter är att erkänna och ta för givet att världen är hierarkisk och att minst två av dess stater står för något annat och har en kompatibel status.⁹¹ I studie tar vi också för givet att en viss position eller status också ger en viss roll. Vi skall här behandla *the superpower role* som en intervenerande variabel mellan resurser och beteende.

Fig. 4. The 'superpower role' as intervening variable

Källa: Jönsson, 1984, s. 29.

I det här kapitlet skall vi titta närmare på Kina, USA och Indiens *ego's role conception*. Genom att titta på den allmänna debatten i FN:s Generalförsamling hittar forskaren undersökningsobjektens tillskrivna roller.⁹² Holsti skriver:

Ego's role conception talar om statens egen uppfattning kring vilken position och funktion, samt vilket beteende den anser lämpligt. Uppfattningar, värderingar och attityder förenat med aktören som ockuperar en specifik position blir här den avgörande variabeln för att förklara *role performance*. I verkliga livet är beteende resultatet av en kombination av självdefinierade mål och normer för uppträdande, en variation av situationsbaserade variabler, sociala normer och förväntningar.⁹³

Idealiskt skulle studien innehålla båda statens egna uppfattningar (*ego's role conception*) och andra staters uppfattningar om samma stat (*alters role conception*) men det finns inte tid eller rum för det i denna studie. Därtill skriver Holsti;

⁹¹ Westerlund, 1987, s. 15.

⁹² Jönsson, 1984, s. 18.

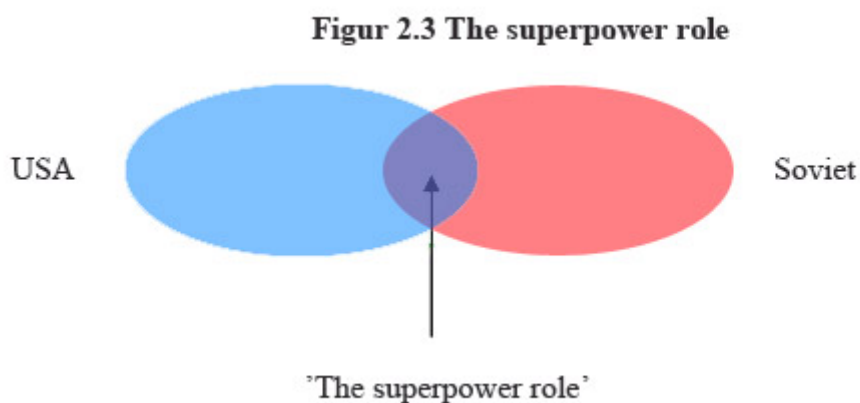
⁹³ Holsti, 1970, s. 239.

It may be legitimate, however, to emphasize one source of behavior while neglecting the other. In the study of international politics and foreign policy, in particular, the reasons – to be noted below – for assuming that the role performance (decisions and actions) of government may be explained primarily by reference to the policymakers' own conceptions of the nation's role in a region in the international system as a whole.⁹⁴

Holsti menar att gemensamma institutioner för lagskapande och applicering av lag inte är betydande och att systemets enheter måste i första hand förlita sig på sina egna definitioner av intresse som underlag för deras beteende. Detta då förväntningar från regeringar, internationella normer eller världsoinionen förklarar väldigt få aspekter kring nationellt beteende, speciellt i konfliktsituationer.⁹⁵ Ovanstående stämmer väl överens med strukturell realism syn på det internationella systemet.

För att hitta staternas egna uppfattningar som är förknippat med supermakter använder jag mig av Christer Jönssons *Superpower role conceptions* som alltså utgör de gemensamma kategorierna för kalla krigets supermakter.⁹⁶

Källa: Jönsson, 1984s, 20

---

⁹⁴ Holsti, 1970, s. 239-240.

⁹⁵ Holsti, 1970, s. 243.

⁹⁶ Typologin för *Superpower role conceptions*: Promotor of Universal values, Violator of Universal Values, Promoter of own value system, Preventer of other Superpower's Values, Model, Developer, Liberator, Liberation Supporter, Regional Protector, Bloc Leader, Exploiter, Intervener, War Instigator, Mediator, Protector of own state. Se; Christer Jönsson, 1984, s. 19. Utförliga exempel återfinns i Westerlund, 1987, 153-163 & i Appendix. För utförliga beskrivningar av *conceptions* se; Holsti, 1970 och Wish, 1980.

3.1 Ego's Role Conception

Kina uppvisar en relativt hög frekvens av *ego's superpower roles* ett fyrtiotal, och åtta specifika, under den undersökta tiden. Staten iklar sig rollen som: *Protector of own state*⁹⁷, *Promoter of Universal Values*⁹⁸, *Liberation Supporter*⁹⁹ *Mediator*¹⁰⁰, *Developer*¹⁰¹, *Regional Protector*¹⁰², *Protector of own value system*¹⁰³, och *Model*¹⁰⁴.

Rollen som *Developer* förekommer mest frekvent.

I USA:s fall visade de upp en nästan lika hög frekvens, trettiofem men presterade nio specifika: *Protector of own state*¹⁰⁵, *Promoter of Universal Values*¹⁰⁶, *Liberation Supporter*¹⁰⁷, *Mediator*¹⁰⁸, *Developer*¹⁰⁹, *Bloc Leader*¹¹⁰, *Regional protector*¹¹¹, *Liberator*¹¹² och *War Instigator*¹¹³.

Rollen som *Liberation Supporter* förekommer mest frekvent.

Indien visade däremot bara prov på en bråkdel, nio stycken varav 5 olika, relativt till de andra två staterna; *Developer*¹¹⁴, *Model*¹¹⁵, *Protector of own state*¹¹⁶, *Regional Protector*¹¹⁷, *Bloc Leader*¹¹⁸

Rollen som *Developer* förekommer mest frekvent.

---

⁹⁷ A/59/PV.11; se även bl.a.; A/55/PV.12

⁹⁸ A/61/PV.16; se även bl.a.; A/59/PV.11

⁹⁹ A/57/PV.5

¹⁰⁰ A/61/PV.16; se även bl.a.; A/60/PV.13; A/59/PV.11

¹⁰¹ A/60/PV.13; se även bl.a.; A/61/PV.16; A/59/PV.11

¹⁰² A/57/PV.5; se även bl.a.; A/59/PV.11; A/56/PV.46; A/55/PV.12

¹⁰³ A/59/PV.11

¹⁰⁴ A/61/PV.16

¹⁰⁵ A/61/PV.10; se även bl.a.; A/56/PV.44*

¹⁰⁶ A/61/PV.10; se även bl.a.; A/60/PV.9; A/60/PV.2; A/59/PV.3*

¹⁰⁷ A/61/PV.10; se även bl.a.; A/57/PV.2*;

¹⁰⁸ A/61/PV.10; se även bl.a.; A/60/PV.2; A/58/PV.7*; A/56/PV.44*

¹⁰⁹ A/60/PV.2; se även bl.a.; A/60/PV.9; A/60/PV.2; A/60/PV.2

¹¹⁰ A/60/PV.2; se även bl.a.; A/58/PV.7*; A/56/PV.44*

¹¹¹ A/58/PV.7*

¹¹² A/61/PV.10; se även bl.a.; A/57/PV.2*; A/56/PV.44*

¹¹³ A/57/PV.2*; se även bl.a.; A/56/PV.44*

¹¹⁴ A/61/PV.22; se även; A/60/PV.14; A/59/PV.7*; A/57/PV.4*; A/56/PV.44*

¹¹⁵ A/60/PV.14

¹¹⁶ A/57/PV.4*

¹¹⁷ A/56/PV.44*

¹¹⁸ A/55/PV.7*

3.1.1 Diskussion

Precis som förväntat erbjöd inte Indien särskilt många *superpower ego's role conceptions* då de inte heller åtnjuter den potentiella makten i form av resurser.

Deras mest framträdande roll var *Developer* vilket återspeglar deras politik gentemot främst Afrika där man inlett omfattande samarbete och investerar stora summor.¹¹⁹ USA:s mest frekventa roll var *Liberation Supporter* och reflekterar den kompromisslösa syn på diktaturer och regimer som man disponerat över sedan den Elfte September. Indien å sin sida tillskriver sig *Developer* precis som Kina och det i ekot av uppbyggnaden av Afghanistan men också deras policy kontra Afrika. Kina och USA uppvisade däremot slående likheter i så väl frekvens som i vilka roller man tillskrev sig. Att dem tillskriver sig samma roller i så hög grad är kanske inte så märkvärdigt då några *super power role conceptions* är negativt laddade vilket gör det mindre troligt att en stat skall attribuera sig med det. Men oavsett är dem slående lika och ger starka indikationer på att Kina uppfattar sig själv som en supermakt.

---

¹¹⁹ *The Economist*, "No questions asked; China and Africa", s. 57; *The Economist*, "China's business links with Africa", s. 87; *The Economist*, "International: Forget Mao, let's do business; China and Africa", s. 58.

4 Slutsats

I studiens första del visade jag på ett en stigande skala vad avser potentiell makt i termer av resurser, från Indien via Kina till USA. De tre staterna visar, i stor eller större utsträckning, upp latent resurser som kan ligga till grund för supermaktstatus. USA är redan där med sin kraftfulla ekonomi och starka militär och Kina är nära samma position men saknar för tillfället global räckvidd.

När sedan övergången mellan makt i form av resurser och makt i termer av tillskriven roll undersöktes uppvisade sig ett starkt, nästan identiskt, samband. USA och Kinas *ego's role conceptions* avslöjade två stater som uppfattar sig själva såsom supermakter. *Hypotes 1* visade sig därför också stämma då resurser och nationell status följdes åt. *Hypotes 2* bekräftades genom fallet Indien som inte äger samma makt i termer av resurser och som alltså visade upp en betydligt klenare frekvens och spridning av *ego's role conceptions*.

Den övergripande frågeställningen för studien löd;

Kan Kina klassificeras som en supermakt?

Där definitionen för supermakt var den stat som innehar tillräckliga resurser och *de facto* tror sig äga samma status som USA i det internationella systemet. Svaret blir därför inte heller entydigt. I termer av resurser kan Kina inte tillskrivas supermakt enligt de klassiska kategorierna. Det kommer att dröja ytterligare ett tag innan man uppnått global räckvidd. Däremot tillskriver man sig redan nu samma status, en supermaktsstatus, som USA redan innan resurserna finns på plats. En strukturell realist hävdar att Kina kommer att bli en av polerna i bipolar struktur med USA, medan rollteorin visar att man redan anser sig vara där.

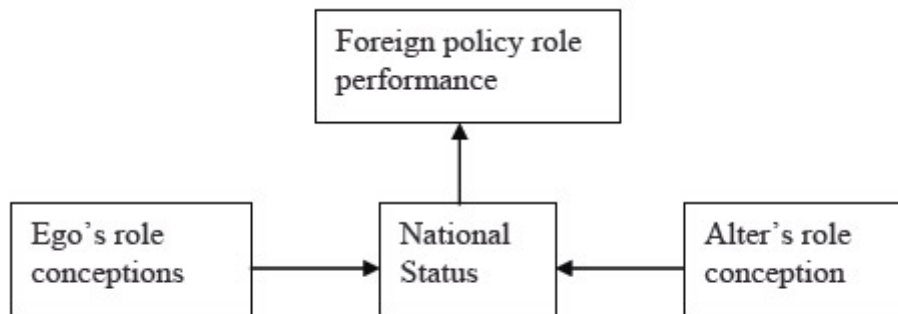
4.1 Diskussion

Jag anser att resultaten är intressanta och uppmanar till vidare efterforskning. Man skall akta sig för att dra för stora växlar av studien men samtidigt visar den på ett klart samband mellan resurser och nationell roll. Det kan vara problematiskt att typologin är en produkt av kalla kriget och det hade varit väldigt intressant att se ett nytt kluster av *superpower role conceptions* i dagens världsordning och vilken effekt det gett på materialet.

Såhär efteråt har det slagit mig att en kvantitativ undersökning vore på sin plats, vilket i sådana fall skulle kunnat visa på större skillnader supermakterna emellan. Då hade det också funnits möjlighet att följa Folkrepubliken Kinas väg från begynnande stormakt till supermakt.

Vidare går det inte att utesluta att det finns andra stormakter som erhåller samma status som Kina och USA bara för att Indien inte gjorde det. Studier som även omfattar potentiella supermakter såsom Japan, Ryssland och EU välkomnas.

Fig. 1. National roles and foreign policy

Källa: Jönsson, 1984, s. 18.

Figuren ovan visar på ett intressant samband mellan *ego's role conceptions* och *alter's role conception* för utkomsten av nationell status. En studie med detta koncept skulle även ge svar på vilka av staterna som också tillskrivs supermaktsstatus av andra, alltså ett slags mått på reell makt.

5 Referenser

- Bergström, Göran - Boréus, Kristina, 2005, *Textens mening och makt*, Studentlitteratur: Lund.
- Coogan, P.F, 2002. Review "The Tragedy of Great Power Politics", *Journal of Military History*", vol. 66, Nr. 3, s. 916-917.
- Dahl, Robert, 1957. "The Concept of Power", *Behavioural Science*, vol. 2, Nr. 3, s. 202-203.
- Frankel, Joseph, 1978. "Role Theory and Foreign Policy Analysis", *International Affairs*, vol. 64, Nr. 1.
- Holsti, K. J, 1970. "National Role Conceptions in the Study of Foreign Policy" *International Studies Quarterly*, vol. 14, Nr. 3, s. 233-309.
- Journal of Peace Research*, 2003, "Power Shifts and Economic Development: When Will China Overtake the USA?", vol. 40, Nr. 6, s. 661-675.
- International Herald Tribune*, "Next to Subcontinent Face-Off, the Cold War Looks Safe", 20 Juli 1998
- Jönsson, Christer, 1979. *Vad bestämmer Supermaktens Utrikespolitiska agerande?* Försvarets Forskningsanstalt: Stockholm.
- Jönsson, Christer, 1984. *Superpower: Comparing American and Soviet Foreign Policy*. Pinter: London.
- Lynn-Jones, M. Sean, 2002, Review: "The Tragedy of Great Power Politics", *International Affairs*, vol. 78, Nr. 2, s. 365-427.
- Mearsheimer, John J, 1994. "The False Promise of International Institutions", *International Security*, vol. 19, Nr. 3, s. 5-49.
- Mearsheimer, John J, 2001. *The Tragedy of Great Power Politics*. Norton: New York.
- Mearsheimer, John J- Walt, Stephen M, 2003. "An unnecessary war", *Foreign Policy*, s. 50-59
- Mearsheimer, John J, 2005. "Clash of the Titans" *Foreign Policy*, s. 46-50.
- Nincic, Miroslav, 2003, Review: "The Tragedy of Great Power Politics", *Perspectives on politics* vol. 1, Nr.1, s. 157-246.
- Posen, R. Barry, 2002. "The Best Defense", *The National Interest*, Nr. 67.
- Schmidt, Brian C, 2004. "Realism as Tragedy", *Review of international studies*, vol. 30, Nr. 3, s. 427-441.
- The Economist*, "Coming over the horizon", vol. 382, Nr. 8510, s. 44.
- The Economist*, "No questions asked; China and Africa", vol. 378, Iss. 8461, s. 57.
- The Economist*, "Chinas business links with Africa", vol. 373, Iss. 8403, s. 87.
- The Economist*, "International: Forget Mao, let's do business; China and Africa", vol. 370, Nr. 8361, s. 58.

- Business Week, 2005, "What America Must Do To Compete With 'Chinidia'", Nr. 3948, s. 144.
- Walker, G. Stephen (ed.), 1987, *Role Theory and Foreign Policy Analysis*, Duke University Press: Durham.
- Waltz, Kenneth Neal, 1979. *Theory of international politics*. McGraw-Hill: New York.
- Waltz, Kenneth Neal, 1988, "The Origins of War in Neorealist Theory", *Journal of Interdisciplinary History*, vol. 18, Nr. 4, s. 615-628.
- Waltz, Kenneth Neal, 1996, "International Politics is not Foreign Policy", *Security Studies*, vol. 6, Nr. 1, s. 54-57.
- Waltz, Kenneth Neal, 1997b. "Evaluating Theories", *American Political Science Association*, vol. 91, Nr. 4, s. 913-917.
- Waltz, Kenneth Neal, 2000a. "Structural Realism after the Cold War", *International Security*, vol. 25, Nr. 1, s. 5-41.
- Waltz, Kenneth Neal, 2004. "Fair Fights or Pointless Wars?", *International Security*, vol. 28, Nr. 3, s. 181.
- Westerlund, Ulf, 1987. *Superpower Roles – A comparative Analysis of United States and Soviet Foreign Policy*. Presstationen: Lund.
- Wish, Naomi Bailin, 1980. "Foreign Policy Makers and Their National Role Conceptions", *International Studies Quarterly*, vol. 24, Nr. 4, s. 532-554.

Allmänna Debatter i FN: s Generalförsamling 2000-2006

Webbsidor:

<http://www.thebulletin.org/>

<http://www.globalsecurity.org/>

<http://www.defenselink.mil>

<http://rand.org>

<http://cia.gov>

<http://www.insightmag.com/>

6 Appendix

Developer

Although China is a low-income developing country, it is prepared to contribute as much as it can to international cooperation for development. As President Hu Jintao announced at the summit, China will take substantive steps in five areas. We will join hands with all Members to advance reforms in the area of development so as to facilitate the resolution of development issues.¹²⁰

Promotor of Universal Values

The conduct of China's diplomacy aims to safeguard world peace and promote common development. China is committed to developing itself through safeguarding and promoting world peace through its own development. We are pursuing development that is peaceful, inclusive, cooperative and harmonious in nature. We will endeavour to promote the fundamental interests of our own people in harmony with the common interests of other peoples and to pursue peace, promote development and resolve disputes through cooperation.¹²¹

Liberation Supporter

To the people of Iran: the United States respects you. We respect your country. We admire your rich history, your vibrant culture and your many contributions to civilization. You deserve an opportunity to determine your own future, an economy that rewards your intelligence and your talents and a society that allows you to fulfil your tremendous potential. The greatest obstacle to this future is that your rulers have chosen to deny you liberty and to use your nation's resources to fund terrorism, and fuel extremism, and pursue nuclear weapons.¹²²

Regional Protector

We are also improving our capability to interdict lethal materials in transit. Through our Proliferation Security Initiative, eleven nations are preparing to search planes, ships, trains and trucks carrying suspect cargo and to seize weapons or missile shipments that raise proliferation concerns. These nations have agreed on a set of interdiction principles consistent with current legal authorities, and we are working to expand the Proliferation Security Initiative to other countries. We are determined to keep the world's most destructive weapons away from all our shores and out of the hands of our common enemies.¹²³

Liberator

The United States has no quarrel with the Iraqi people. They have suffered too long in silent captivity. Liberty for the Iraqi people is a great moral cause and a great strategic goal. The people of Iraq deserve it. The security of all nations requires it.¹²⁴

War Instigator

And the people of my country will remember those who have plotted against us. We are learning their names. We are coming to know their faces. There is no corner of the Earth distant or dark enough to protect them. However long it takes, their hour of justice will come.¹²⁵

Mediator

The American Government also stands by its commitment to a just peace in the Middle East. We are working towards a day when two States — Israel and Palestine — live peacefully together, within secure and recognized borders, as called for by the Security Council resolutions. We will do all in our power to bring

---

¹²⁰ A/60/PV.13.

¹²¹ A/61/PV.16.

¹²² A/61/PV.10.

¹²³ A/58/PV.7*

¹²⁴ A/57/PV.2*

¹²⁵ A/56/PV.44*

*both parties back into negotiations. But peace will come only when all have sworn off — forever — incitement, violence and terror.*¹²⁶

Model

*India has written off the debts of all the highly indebted poor countries. Given India's long-term association with and commitment to Africa, we welcome the recognition given by the High-level Plenary Meeting to the need to urgently address the special needs of our African brothers and sisters. On its part, India has undertaken several initiatives in partnership with Africa. The Techno-Economic Approach for Africa-India Movement initiative is designed to promote technology transfer to West Africa. The pivotal role of scientific knowledge and technology for economic development cannot be overstated. India stands ready to share its experience with the developing countries of Africa and elsewhere.*¹²⁷

Bloc Leader

*The danger of nuclear war remains a serious threat to global peace and security in the new era whose arrival is marked by this Summit. During the last half of the century gone by, India was at the forefront of the campaign for universal nuclear disarmament, but we raised our voice to no avail. India was forced to develop these weapons in 1998 because the principal nuclear-weapon States refused to accept the almost-universal demand for disarmament. Moreover, the spread of nuclear weapons in our neighbourhood made us especially vulnerable.*¹²⁸

Protector of own state.

*As far as India is concerned, we have repeatedly clarified that no one in our country wants a war, conventional or otherwise. Nor are we seeking any territory. But absolutely everyone in India wants an end to the cross-border terrorism which has claimed thousands of innocent lives and denied entire generations their right to a peaceful existence with normal economic and social activity. We are determined to end it with all the means at our command. Let there be no doubt about that in any quarter.*¹²⁹

---

¹²⁶ A/56/PV.44

¹²⁷ A/60/PV.14

¹²⁸ A/55/PV.7*

¹²⁹ A/57/PV.4*